

## เรื่องเล่าประทับใจ “การบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์”

“เด็กปลอดภัย ญาติไร้กังวล”

ว่าด้วยเรื่องของการทำงานในฐานะพยาบาลคลินิกเด็ก งานผู้ป่วยนอก ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเจอผู้รับบริการเป็นจำนวนมากมาด้วยหลายโรค หลายกลุ่มอาการ หนึ่งในนั้นก็คือโรกระบบทางเดินหายใจที่สร้างความกังวลให้ผู้ปกครองไม่มากก็น้อย ดิฉันขอยกตัวอย่างประสบการณ์ ในการดูแลเด็กชกคน ที่เมื่อนึกถึงทุกครั้งยังคงสร้างรอยยิ้มในใจได้เสมอ

วันนั้นดิฉันปฏิบัติหน้าที่ที่คลินิกเด็กอย่างเช่นทุกๆ วัน มีคุณแม่รายหนึ่ง จุ่มบุตรสาวอายุ 6 เดือน มาพบแพทย์ด้วยอาการ ไข้สูง ซึม หายใจครืดคราด เมื่อน้องผู้ช่วยเหลือนคนไข้ ตรวจสอบสัญญาณชีพ พบเด็กไข้สูง ดูตัวลาย นอนตลอด และจากการสอบถามญาติ คือเด็กยังไม่ได้ทานยาลดไข้ น้องจึงมารายงานดิฉันเบื้องต้น ดิฉันจึงเรียนเชิญ คุณแม่และ

เด็กมาที่โต๊ะซักประวัติเพื่อสอบถามอาการ

พยาบาล :: “เด็กทานยาลดไข้มารียังคะ ”

คุณแม่ :: “ยังไม่ได้กินคะ ”

ในความคิดตอนนั้นดิฉัน รู้สึกขัดแย้งมาก หงุดหงิด โมโห ที่ได้ยินคำตอบจากคุณแม่ ฟรื่องทั้งกวาดสายตาดูรอบข้าง ไม่มีแม่แต่ผ้าเช็ดตัวสักผืน คิดว่า ไม่ทำอะไรเลยลูกจะใช้ลงได้ยังไง

พยาบาล :: “ลูกไข้สูงมากเลยนะคะคุณแม่ ไม่ทานยาลดไข้จะให้ใช้ลงได้อย่างไร ได้พกยาลดไข้ มาด้วยหรือไม่คะ ”

คุณแม่ :: นิ่ง ก้มหน้า แล้วตอบว่า “ไม่คะ”

จึงหวนนั้น ดิฉันจึงบอกน้องผู้ช่วยเหลือนคนไข้ให้ เตรียมอุปกรณ์การเช็ดตัวลดไข้ และแจ้งคุณแม่ พาเด็ก ไปเช็ดตัวลดไข้ในห้องหัตถการ ระหว่างนั้นพยาบาลและน้องผู้ช่วยเหลือนคนไข้ ช่วยกันเช็ดตัวลดไข้ให้เด็กด้วยความใส่ใจ ได้ระยะเวลาประมาณ 10-15 นาทีหลังเช็ดตัวเสร็จ แต่งตัวให้เด็กเรียบร้อย จึงให้คุณแม่จุ่มเด็กมานั่งรอบริเวณหน้าห้องตรวจ เพื่อวัดไข้ซ้ำและ พบแพทย์ เมื่อกุมารแพทย์ประจำวัน มาถึง ดิฉันได้ให้เด็กเข้าตรวจ แพทย์มีคำสั่งให้ตรวจเลือดและรอฟังผล ดิฉันมีความเป็นห่วงเด็กมากที่ยังไม่ได้ทานยาลดไข้จึงขอคำสั่งยาลดไข้ stat จากกุมารแพทย์และให้น้องผู้ช่วยไปเบิกมารอในระหว่างที่เด็กไปเจาะเลือด เมื่อคุณแม่และเด็ก กลับมาถึงคลินิกเด็ก จึงแจ้งคุณแม่ว่า กำลังจำ

ป้อนยาลดไข้คะ

พยาบาล :: “หม่ำๆยานะลูกสาว คนเก่ง หม่ำๆๆๆ ”

ดิฉันป้อนยาลดไข้เด็ก อย่างทะนุถนอมเด็กดูกลืนยาอย่างง่ายดาย พร้อมส่งยิ้ม  
มูมปาก ดิฉันยังสังเกตว่า เด็กดูดี คล้ายอาการหวัด จึงกล่าวถามมารดา  
พยาบาล :: “เด็กเหมือนหวัดเลย แม่เอานมมาด้วยรีป่าวคะกินนมมาล่าสุดตอนที่โมงคะ ”  
คุณแม่ :: “ กินตั้งแต่เช้าคะ เอานมมา แต่ไม่มีน้ำร้อนชง ขวดนมก็เป็นขวดเก่า ยังไม่ล้าง  
เลย”

ดิฉันเดินไปเสียบกระติกน้ำร้อนไฟฟ้า เพื่อให้ได้น้ำร้อนในการชงนมและเพื่อทำความ  
สะอาดขวดนมเบื้องต้นแก้ปัญหาเฉพาะหน้าไปก่อน เมื่อน้ำร้อนได้ที่จึงทำความสะอาด  
ขวดนมเก่าและชงนมให้ พร้อมทั้งทดสอบความอุ่นของนมก่อนให้เด็กได้ทาน เด็กดูนม  
หมดไป 4 ออนซ์และนอนหลับอย่างสุขสบาย ในอ้อมกอดของมารดา ระหว่างรอผลเลือด  
ดิฉันจึงใช้เวลาช่วงนั้นเป็นโอกาสได้นั่งพูดคุยกับมารดา จึงได้ประวัติเพิ่มเติม คือมารดา  
เป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว เลี้ยงเด็กคนเดียวไม่มีญาติผู้ใหญ่ช่วย เห็นลูกป่วยตนเองไม่รู้จะทำ  
อย่างไรเสียใจมาก ได้แต่จุ่มมาหาหมอกที่ รพ. มาถึงตอนแรกยอมรับเลยว่า ทั้งกลัว และ  
โกรธพยาบาล ที่มัวแต่ถามนั้น ถามนี้ ไม่ช่วยลูกตนเองซักที แต่หลังจากได้เห็นการ  
ปฏิบัติด้วยความใส่ใจของเจ้าหน้าที่ทุกคน ที่มีต่อตนและลูกรู้สึกประทับใจอย่างมาก  
ลูกนอนได้ ไข้ลดลง แม้กระทั่งการล้างขวดนม การชงนม ไม่คิดว่าจะได้รับความใส่ใจ  
ขนาดนี้ ดิฉันยิ้มกว้างๆ ภายใต้อากาศอันอบอุ่นและรู้สึกเป็นสุขในใจเป็นอย่างมาก  
ระยะเวลาเพียงแค่นี้ก็เกินค่าที่เท่านี้ ก็ทำให้เราเกิดความสบายใจมากแล้ว เพราะเพียง  
แค่เราทำด้วยความตั้งใจของความเป็นมนุษย์ เวลาแค่นี้ก็เกินค่าที่มีความหมาย ดังคำกล่าวที่ว่า  
การดูแลเด็กป่วยหนึ่งคน เราในฐานะพยาบาลไม่ได้ดูแลแค่เด็กเท่านั้น แต่รวมไปถึงการ  
ดูแลสภาพจิตใจของญาติด้วย เด็กปลอดภัย ญาติไร้ความกังวล นั่นคือที่สุดของ  
เป้าหมาย ของการบริการแล้ว